

nativt give udvalget en erklæring om, hvorledes »herunder« skal fortolkes?

Svar:

Ordet »herunder« i de nævnte bestemmelser angiver, at bemyndigelsen ikke er begrænset til alene at omfatte implementering af internationale beslutninger, men giver mulighed for særlige nationale regler, jf. også besvarelsen af spørgsmål nr. 13.

Dette betyder ikke, at regelfastsættelsen er helt uden begrænsninger, idet regelfastsættelsen skal ske inden for rammerne af lovens formål.

Jeg finder ikke, at ordet skal udgå, idet der indenfor en række reguleringsområder bør være mulighed for at fastsætte regler uden at disse har ophæng i internationale aftaler. Det er ikke hensigtsmæssigt i alle situationer at skulle afvente internationale vedtagelser, som kan trække i langdrag.

Spørgsmål nr. 17:

Finder ministeren ikke, at lovforslagets § 3 bør have en sikkerhedsventil i retning af, at der også skal indgå en økonomisk overvejelse bag krav om anvendelse af »mindst forurenende teknologi«?

Der kan jo altid findes eksempler på meget kostbart teknologi, hvis anvendelse dog vil være økonomisk umulig. Derfor ønskes en beskrivelse af, hvorledes rimelige økonomiske hensyn er tilgodeset med den meget stramme formulering af § 3.

Svar:

§ 3 er en synliggørelse af en række anerkendte miljøindfaldsvinkler og bestemmelsen har samme ordlyd som den tilsvarende bestemmelse i miljøbeskyttelsesloven. Disse miljøindfaldsvinkler er endvidere inden for de sidste par år sat ind i forskellige havforureningskonventioner.

Det er præciseret i bemærkningerne til bestemmelsen, at den ikke tilsigter at være udtømmende i forhold til de afvejninger, der generelt skal foretages i forbindelse med enhver ny regulering på miljøområder, hvad enten de foregår nationalt eller internationalt.

Økonomiske hensyn og også f.eks. tekniske hensyn, sikkerhedsmæssige hensyn, væsentlighedsvurderinger og andre hensyn og overvejel-

ser, der måtte være relevante i den konkrete situation, indgår i afvejningen af, om og hvordan en regulering bør gennemføres.

Men det er vel både rimeligt og logisk at tage udgangspunkt i miljøindfaldsvinkler, når det drejer sig om miljøspørgsmål.

I øvrigt vil bestemmelsen hovedsageligt have selvstændig betydning i forbindelse med overvejelser om generel regulering på områder, som ikke er konventionsbestemte. Dette skyldes, at havmiljøloven og regler, der udstedes i medfør heraf, jo i meget høj grad hviler på internationale konventionsregler, som er udformet efter en afvejning på baggrund af de principper, der er nævnt i bestemmelsen.

Spørgsmål nr. 18:

Vil ministeren beskrive, hvilke foranstaltninger han vil træffe for »platforme«, jf. § 43, stk. 2, eftersom der henvises til reglerne i stk. 1, men som alene går på skibe og sejlads?

Svar:

§ 43 giver myndighederne mulighed for at foretage de indgreb over for skibe og platforme, der er nødvendige for effektivt at begrænse og bekæmpe forurening eller for at forhindre en truende forurening.

Bestemmelsen, som også findes i den gældende lov, har hidtil ikke været i anvendelse over for platforme, så der er ingen praksis at henviser til.

Afgørelsen af, hvilket konkret indgreb der skal foretages, vil bero på en konkret vurdering af situationen, men man kunne forestille sig påbud om standsning/begrænsning af produktionen eller påbud om, at der træffes bestemte foranstaltninger på platformen med henblik på at forhindre eller begrænse en forurening.

Bestemmelsen skal i øvrigt ses i sammenhæng med bekendtgørelsen om beredskab i tilfælde af forurening af havet fra visse havanlæg (bekendtgørelse nr. 395 af 17. juli 1984). Denne bekendtgørelse indeholder regler om beredskabsplaner og om tilstedeværelsen af bekæmpelsesmateriel m.v.

Spørgsmål nr. 19:

I § 48 beskrives miljøministerens adgang til at påklage afgørelser. Finder ministeren ikke,